

b) treba razlagati tako, da kadar je neka dajatev uvedena sočasno s prenosom nekaterih pristojnosti na avtonomne skupnosti, ki se jim hkrati odstopijo prihodki od pobrarna davka za delno kritje stroškov v zvezi s prenesenimi pristojnostmi, pri čemer je lahko stopnja dajatve zelo različna glede na ozemlje vsake avtonomne skupnosti, je namen zgolj proračunski?

posredni davek – v tem primeru TPDDO – ne vpliva na običajni postopek obračunavanja trošarin ali DDV, v smislu, da ga ne preprečuje ali otežuje?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179.

(²) Sodba z dne 9. marca 2000 (C-355/98, Recueil, str. I-1221).

c) Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali je izraz „posebni namen“ treba razumeti tako, da gre za izključni namen, ali pa, nasprotno, dovoljuje uresničevanje več različnih namenov, med katerimi je tudi zgolj proračunski, in sicer pridobitev financiranja za nekatere pristojnosti?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verfassungsgerichtshof (Avstrija) 19. decembra 2012 –
Kärntner Landesregierung in drugi**

(Zadeva C-594/12)

(2013/C 79/13)

Jezik postopka: nemščina

d) Če odgovor na prejšnje vprašanje dovoljuje uresničevanje več namenov, katero stopnjo pomembnosti mora za namene člena 3(2) Direktive 92/12 doseči neki cilj, zato da izpolnjuje pogoj, da gre za davek za „posebne namene“ v smislu sodne prakse Sodišča, in katera merila omogočajo razmejitve med glavnim in stranskimi cilji?

Predložitveno sodišče

Verfassungsgerichtshof

2. Ali člen 3(2) Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o posebnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, še zlasti pogoj upoštevanja davčnih pravil, ki se uporabljajo za trošarine ali DDV glede davčne obveznosti,

Stranke v postopku v glavni stvari

Vlagatelj zahteve za oceno ustavnosti: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhäuser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Nasprotna stranka v postopku: Bundesregierung (zvezna vlada)

a) nasprotuje neuskkljenemu posrednemu davku, kot je TPDDO, ki ga je treba plačati ob prodaji goriva končnemu potrošniku, drugače od usklajenega davka – trošarina za ogljikovodike, ki se obračuna takrat, ko proizvodi zapustijo zadnje trošarinsko skladišče – ali davka, ki se, čeprav se ravno tako obračuna ob prodaji končnemu potrošniku, obračuna v vsaki fazi proizvodnega in distribucijskega postopka kot davek na dodano vrednost, saj se z njim ne upošteva – če se uporabi izraz iz sodbe EKW in Wein & Co. (²) (točka 47) – „splošna sistematika“ nobene od navedenih davčnih tehnik, ki jih urejajo predpisi Skupnosti?

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Veljavnost aktov institucij Unije:

Ali so členi od 3 do 9 Direktive 2006/24/ES (¹) v skladu s členi 7, 8 in 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

2. Razlaga Pogodb:

2.1. Ali je treba glede na pojasnila k členu 8 Listine, ki so v skladu s členom 52(7) Listine pripravljena kot vodilo za razlago Listine in jih mora Verfassungsgerichtshof ustrezno upoštevati, Direktivo 95/46/ES (²) in Uredbo (ES) št. 45/2001 (³) obravnavati kot enakovredni pogojem iz členov 8(2) in 52(1) Listine?

b) Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali je razlaga taka, da je navedeni pogoj glede upoštevanja splošne sistematike ene od davčnih tehnik izpolnjen, ne da bi bilo potrebno sovpadanje, kar zadeva nastanek davčne obveznosti, zaradi same okoliščine, da neuskkljeni

2.2. V kakšnem odnosu je „pravo Unije“ iz člena 52(3), zadnji stavek, Listine z direktivami na področju prava varstva podatkov?

2.3. Ali je treba glede na to, da Direktiva 95/46/ES in Uredba (ES) št. 45/2001 vsebujeta pogoje in omejitve za zagotavljanje pravice do varstva osebnih podatkov iz Listine, pri razlagi člena 8 Listine upoštevati spremembe, ki izhajajo iz poznejšega sekundarnega prava?

2.4. Ali načelo spoštovanja višje ravni varstva iz člena 53 Listine ob upoštevanju člena 52(4) Listine povzroči, da je treba meje, ki so v Listini postavljene za dopustne omejitve, s sekundarnim pravom zožati?

2.5. Ali lahko glede na člen 52(3) Listine, odstavek 5 preambule in pojasnila k členu 7 Listine, na podlagi katerih v njih zagotovljene pravice ustrezajo pravicam iz člena 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (EKČP), navodila za razlago člena 8 Listine, ki vplivajo na razlago zadnjenavedenega člena, izhajajo iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 8 EKČP?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).

Tožba, vložena 20. decembra 2012 – Evropska komisija proti Republiki Poljski

(Zadeva C-598/12)

(2013/C 79/14)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet in K. Herrmann)

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Poljska ni izpolnila obveznosti iz člena 49(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES ⁽¹⁾, ker ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev s členi 2, točke 1, 22, 32 in 33, 3(7),(8) in (13), 6(1) in (3), 9, 13, 14 in od 17 do 23, 10 in 11, 16(1) in (2), 26(2)(b), (c) in (d), tretji in četrti stavek, 29, 38, od (1) do (4), 39, od (1) do (4), 40, od (1) do (3) in od (5) do (7), te direktive, ter točkama 1 in 2 priloge I k tej direktivi, oziroma jih v vsakem primeru ni sporočila Komisiji;

— Republiki Poljski na podlagi člena 260(3) PDEU zaradi kršitve obveznosti o obvestilu glede ukrepov o prenosu Direktive 2009/72/ES naloži denarno kazen v višini 84 378,24 EUR od dne razglasitve sodbe v tej zadevi;

— Republiki Poljski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2009/72/EG je potekel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ UL L 211, str. 55.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) 24. decembra 2012 – Welmory Sp z.o.o. proti Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Zadeva C-605/12)

(2013/C 79/15)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Naczelny Sąd Administracyjny